

Aqua Post

Odessabarbeel

Het maandblad van Aqua Verniam,
de aquariumvereniging voor Amstelveen e.o.

November 2008

Aqua Post

Een uitgave van Aqua Verniam.

Aqua Verniam houdt elke 4de maandag van de maand een bijeenkomst.

Adres:
'In den Koorenaar'
Laan van Nieuwer Amstel 1
1182 JR Amstelveen
(onder het Gemeentehuis)
Zaal open: 19.30 uur

Contributie per jaar:

Gewoon lid:	€ 50,--
Jeugdlid:	€ 45,--
65+ lid:	€ 45,--
Huisgenotenlid: *)	€ 6,50

Het inschrijfgeld bedraagt € 2,25 en dient bij aanmelding te worden voldaan. Indien het lidmaatschap in het lopende jaar wordt aangegaan is het bedrag naar rato verschuldigd.

Contributie dient vooraf betaald te worden. Opzegging moet 3 maanden voor het einde van het jaar plaatsvinden. Bij te laat betalen wordt € 2,25 extra in rekening gebracht.

Postgiro 2833295 t.n.v. Penningmeester Aqua Verniam, Amstelveen.

*) Huisgenotenlidmaatschap is alleen mogelijk voor inwonende huisgenoten van een lid. Zij ontvangen géén uitgave van zowel Aqua Post als Het Aquarium van de NBAT.

Website: www.aquaverniam.nl

Wilt u adverteren in Aqua Post en/of op de webpagina? Neem dan contact op met de redactie.

Bestuur:

Voorzitter:

Mario de Jong
Tel.: 06-15294294
E-mail: Mario@aquaverniam.nl

Secretaris:

Ruud Koning
Tel.: 020-6436208
E-mail: ruudk@etcetera.nl

Penningmeester / ledenadministratie:

Arien Bos
Tel.: 020-6611311
E-mail: arien.g.bos@gmail.com

Technische Commissie:

Mario de Jong en Pieter van IJsendoorn
Tel.: 0297-560406
E-mail: p.vanijsendoorn@zonnet.nl

Huiskeuringscommissie:

Ernst en Marianne Zitteema
Tel.: 020-4532014
E-mail: hkc@aquaverniam.nl

Redactie Aqua Post:

Martin Scheepstra
Tel.: 020-6416293
E-mail: martinscheepstra@planet.nl

Pieter van IJsendoorn (illustraties/lay-out)
Tel.: 0297-560406
E-mail: p.vanijsendoorn@zonnet.nl

Wil Hille (tijdelijk)
Tel.: 020-6108616
E-mail: wfhille@planet.nl

Aqua Verniam is opgericht op 24 februari 1955, goedgekeurd bij KB van 13 november 1974, nr. 122.

Inschrijvingsnummer in het Verenigingsregister van de KvK te Amsterdam: 40531241.

Van de voorzitter

Hier ligt hij dan voor uw neus, de Aqua Post, gemaakt door een nieuwe redactie. De meeste organisatorische zaken binnen de vereniging lopen voor de meeste leden 'automatisch'. Zoals elke maand ligt ie nu ook weer 'automatisch' op uw mat, maar niets gaat vanzelf.

Hans en Wout hebben jaren met veel liefde onze AP gemaakt. Daar heeft elke maand weer een hoop tijd in gezeten. Ze hebben het graag voor u gedaan.

Hans en Wout, bedankt voor jullie inzet en niet alleen voor de AP, want laten we de website inclusief forum niet vergeten! En wat te denken van de inmiddels traditie geworden jaarlijkse plantjesavond. Heren, we zullen jullie missen en echt niet alleen om jullie inzet maar vooral ook als mensen natuurlijk.

Vorige maand al kon u lezen dat we druk bezig waren om te kijken hoe we de Aqua Post konden voortzetten. Met Martin, Wil, Pieter en Cor zijn we aan het werk gegaan. Martin heeft de redactie op zich genomen en Wil gaat hem voorlopig helpen. Pieter zorgt voor het betere knip en plakwerk (de lay-out) en de illustraties. Cor heeft een tijdelijke functie, hij gaat medeverenigingen benaderen voor het uitwisselen van interessante artikelen. Dit kan nodig zijn als er niet voldoende kopij door onze eigen leden wordt ingezonden. Maar we willen er liever geen 'knipseldienst' van maken; we willen graag het eigen Aqua Verniam-sfeertje behouden.

Eerst hebben we zelf een proefblad gedrukt, nota bene in kleur en dat zag er goed uit. We waren er zelfs een beetje trots op. Technisch is dit met eenvoudige middelen best mogelijk. Maar dan moeten wij het ook zelf afdrukken en dat betekent heel veel werk. Verder is de prijs en kwaliteitverhouding van onze huidige drukker heel goed. Voor dat geld is het de moeite niet waard om het zelf te doen. Een minpunt is wel dat het om zwart-wit uitgaven blijft gaan. Kleurendruk kost ongeveer acht keer zoveel.

Uiterst belangrijk is het dat we voldoende kopij van onze leden krijgen om er een leuk blad van te maken. Dus maakt u iets leuks of geks mee op aquariumgebied, of misschien iets minder leuks, schrijf er een stukje over. De redactie giet het wel in de juiste vorm.

Verder is het belangrijk dat onze website in de lucht blijft. Dat is op dit moment een zorgenkindje. Wie heeft er verstand van het onderhouden van een website met forum? Esther heeft aangeboden om zich hierin te verdiepen als er echt niemand anders te vinden is. Daarbij zegt ze heel eerlijk dat ze er geen verstand van heeft. Nu haar derde baby op komst is, zal de tijd die ze hiervoor nodig heeft ook steeds minder worden.

Dus een ernstige oproep: wie kan en wil de site gaan beheren?

Op de komende contactavond gaan we voor de bijl. Dan komt Erik Prins vertellen hoe hij denkt over onze bakken. Ik ben benieuwd. We zullen er sowieso wat van kunnen leren, ook de leden die niet aan de huiskeuring meededen. ***Dus komt allen op 24 november.***

In december komt de verenigingavond te vervallen. We zullen elkaar dan in januari weer ontmoeten.

Mario de Jong

Erik Prins en de huiskeuringscommissie

Tilapia's

Ooit gezien? Ze worden wel 'de Siamese tweeling' genoemd. Deze Tilapia's in een aquarium in (hoe toepasselijk) de Thaise hoofdstad Bangkok.

Ze zijn acht maanden oud en delen een stuk huid.

De grootste van de twee is vooral de beschermer, terwijl de kleine met name op de uitkijk is naar voedsel.

Van de redactie

Met enige trots, maar nog niet tevreden, presenteren wij het eerste nummer van Aqua Post onder een nieuwe redactie.

We zullen ongetwijfeld nog wat aanloopproblemen hebben maar zijn vol goede moed en oefening baart kunst, nietwaar?

Ons uitgangspunt is om een clubblad te verzorgen dat voor alle lezers aantrekkelijk is en waar met plezier naar uit wordt gekeken.

In het vorige nummer van Aqua Post hebben Hans Schattenberg en Wout Goudriaan afscheid genomen van ons clubblad. Beiden verklaarden het blad altijd met veel plezier samengesteld te hebben en dat was wel te merken ook. Een woord van dank voor de getoonde inzet en geleverde prestaties is hier dan ook zeker op z'n plaats!

Door het, toch vrij plotseling, beëindigen van hun bijdrage aan de vereniging dreigde er qua redactie even een vacuüm te ontstaan. Omdat de continuïteit van Aqua Post voor alle leden van belang is, niet alleen vanwege de artikelen maar met name als contactorgaan, hebben een paar betrokken leden onder leiding van Mario de Jong op 22 september j.l. de koppen bij elkaar gestoken om te brainstormen over hoe verder te gaan met als resultaat: de geboorte van een nieuwe, weliswaar binnen de club onervaren, redactie.

Ondergetekende heeft, bij gebrek aan beter, de distributie en de eindverantwoording voor Aqua Post

op zich genomen en wordt daarbij geassisteerd door Pieter van IJsendoorn (vormgeving) en op tijdelijke basis door Wil Hille (redactie). Veel tijd om te overleggen of na te denken was er niet want het novemnummer was nog helemaal blanco en inwerken was niet aan de orde.

Er dienden zich voor de nieuwe redactie direct een aantal problemen aan die opgelost moesten worden zoals o.a.: Hoe zetten we het blad in elkaar? Hoe verzorgen we de layout? Hoe leveren we de kopij aan bij de drukker? Hoe komen we aan kopij?

Wat dat laatste betreft ben ik van mening dat Aqua Post een blad is voor en door de leden. Een aantal rubrieken blijft bestaan zoals "Van de voorzitter" door Mario de Jong en "Op bezoek bij" door Wil Hille".

Ikzelf zal trachten om iedere keer een redactioneel stukje te verzorgen. Maar een clubblad is pas écht een clubblad als de leden ook hun bijdrage leveren.

Simpelweg: zonder inbreng van de leden heeft een clubblad geen bestaansrecht. We zijn toch immers lid van een aquarium-vereniging geworden om kennis en ervaringen uit te wisselen?

In het verleden hebben velen van u al een bijdrage geleverd door een stukje, vaak over de meest uiteenlopende onderwerpen, in te sturen. Blijf dit vooral doen en wees niet

verbaasd als ik u hier persoonlijk eens om vraag.

Misschien heeft één van u nog iets liggen van “vroeger” wat nog steeds de moeite van het lezen waard is, met name voor de “nieuwelingen” in aquarianenland, waartoe ik mijzelf ook reken. Of wellicht is er onlangs iets gebeurd of bent u iets tegengekomen waarvan u vindt dat het best leuk of interessant is om door te geven. Schroom niet, zet het op papier of lever het aan en laat iedereen ervan meegenieten!

Tot slot wil ik graag een oproep doen aan iedereen die een bijdrage aan de redactie wil of kan leveren, vast of incidenteel, om zich aan te melden.

Want ook hier geldt: samen zijn we sterk, twee weten meer dan één, vele handen maken licht werk, gedeelde pret is dubbele pret en ga zo maar door.

Martin Scheepstra

24 november

Uitslag van de huiskeuring

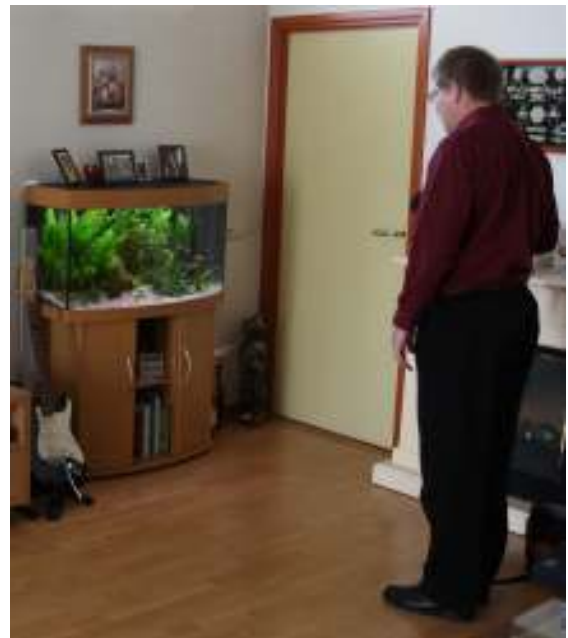
De keurmeester, Erik Prins, zal ons hopelijk zo vriendelijk mogelijk vertellen wat wij kunnen doen om verbeteringen in onze bakken aan te brengen.

Dit aan de hand van foto's die Pieter van IJsendoorn bij de 'slachtoffers' geschoten heeft.

Stilte....huiskeuring!

Uiteraard deed Nico ook mee

De bak van Cor

En Wil moest er ook aan geloven

Impressie 'Visavonturen in de schemeruren'

Diapresentatie van Willem Tomeij
27 oktober 2008

Tomeij stapt binnen met een lading techniek: drie schermen, drie projectoren. Dat belooft wat.

Aquariumliefhebbers van de oude stempel beginnen bijna altijd met: waar schep jij op het ogenblik vlooien of hoe is het met de vlooienvangst? Zo ook Tomeij.

Het kan namelijk in een sloot of vijver zo maar afgelopen zijn met de oogst. Eén van de oorzaken daarvan is dat de samenstelling van water van dag tot dag abrupt kan veranderen. Er kan ook op kerngezonde vlooienstekken zomaar een forse kaamlaag liggen. En dat duidt op een forse portie afgestorven bacteriën. Water reageert heel dynamisch.

Maar onder die vermaledijde kaamlaag bevinden zich minuscule organismen die voor de opfok van jonge vis echt onmisbaar zijn. Juist omdat ze uiterst klein zijn. Uw scribent schept altijd met een fijnmazig net en de vangst wordt niet uitgespoeld onder de kraan. En de parasieten die meekomen? Als je weet waar je schept is er niets aan de hand. Ik heb al jaren een potje Protozin (een breedbandmiddelje) op de plank staan voor het geval dat.... Maar tot heden heb ik er alleen anderen mee geholpen.

Ook in de tropen is de watersamenstelling sterk wisselend. En de

viskwekers gebruiken voor het jonge grut Pantoffeldiertjes en Raderdier-tjes. Tomeij houdt daar nog steeds cultures van in stand. Volgens hem ben je per kweek per culture een minuut per dag kwijt. Dat is te doen, nietwaar?

En dan krijgen we de mooiste foto's te zien, van de meest uiteenlopende soorten vissen.

Odessabarbeel

De Odessabarbeel heeft een naam: *Ramdia odessa*, als ik het goed verstaan heb tenminste. Tijden lang hebben deze barbelen het onder allerlei fantasienamen moeten doen. Het verhaal ging zelfs dat een liefhebber in Odessa ze uit een kruising had gewonnen. Nou ja! Dit visje behoeft je geen extra aandacht met fijnvoer te geven. Bij mij kwamen de jongen destijds gewoon in de gezelschapsbak tevoorschijn en groeiden ze voorspoedig op.

Dan passeert een oude bekende van mij de revue: *Ottelia alismoides*. Er bevindt zich een behoorlijk laagje drek op het blad. Wie denkt dat de planten er in het wild onberispelijk uitzien is blijkbaar niet correct

The Delicate Discus Aquariumbouw
Tel. 023 - 5293372

Oude Kruisweg 112 E - 2142 EH - Cruquius (gem. Haarlemmermeer)

Categorie: Aquariumspeciaalzaken
www.aquariumbouw.nl

The Delicate Discus kunt u vinden aan de oude Kruisweg te Cruquius

U vindt ons middels de N201 (afslag A4 Hoofddorp, Aalsmeer)
Volg de N201 (8.5 km)richting Heemstede Haarlem volgen tot...
voorbij Hoofddorp NA het nieuwe Spaarne ziekenhuis 1e stoplicht links
(afslag woonboulevard Cruquius Zuid)
Gelijk rechts (oude kruisweg) langs caravan en inmiddels ook occasion dealer
Tussen huisnummers 114 en 116 door
achter de huizen rechts
na ons gebouw vindt u links ons parkeerterrein

geïnfomeerd. Maar ze hebben toch zoveel licht nodig? Zeker, maar teveel kan ook! Het bewijs levert een volgend beeld. De Ambulia (*Limnophila sessiliflora*) kent u wel? Wanneer slaapt deze plant? Juist, 's avonds gaan de blaadjes tegen de stengel. Maar in de tropen gaan op het lichtst van de dag de blaadjes ook tegen de stengel. Om te zorgen dat het assimilatieproces niet op hol slaat, denk ik dan.

Ctenops nobilis

We gaan even wat Labyrintvissen bekijken. *Ctenops nobilis*. De naam *Ctenops* komt mij bekend voor. *Ctenops vittatus*, de knorrende gourami toch? Mooi niet, die moet heden ten dage *Trichopsis vittatus* heten. Ik houd de veranderingen al enige tijd niet meer bij. Maar eerlijk is eerlijk. Deze labyrinten zijn inderdaad niet zo nauw verwant. Die knorrende gourami is een prachtier, waarvan de jongen heel fijn voer moeten hebben in het eerste stadium van hun bestaan. Al die Labyrinten hebben dat eigenlijk nodig aan het begin van hun bestaan.

Wist u dat deze schoonheden in de sprieten allerlei zintuigen huisvesten? En ze zijn behoorlijk

gehandicapt als u ze met Sumatranen huisvest die aan de sprieten gaan knabbelen.

Nog zo'n schoonheid: de *Colisa lalia* leeft volgens de meeste liefhebbers maar kort. Dat hoeft echt niet. Ze komen uit dat deel van India waar de watertemperatuur in januari ongeveer 18⁰C bedraagt. Dat is uiteraard een pleidooi om ze 's winters iets koeler te houden. Dus toch geen vis voor de gezelschapsbak? Maar de Honinggourami heeft echter 's winters wel wat meer warmte nodig dan de *lalia*.

Dat in Birma verdraaid mooie aquariumvissen voorkomen wisten we al veel langer. Sinds Birma echter een zeer ongvrij land is, komen daar maar weinig nieuwe soorten vandaan.

Ik weet nog wel van *Brachydanio nigrofasciatus* en *Barbus stoliczkae* af. Dit zijn echt prachtvissen. Die hadden volgens mij ook niet zoveel warmte nodig. Dat klopt wel aardig, want laatstgenoemde *barbus* komt uit het Inlemeer. En daar is het zeker 's winters niet zo warm. Maar als je de dia's zag van deze snelle zwemmers - om je mond af te likken zozegd. Overigens ook de kwaliteit van de dia's is ongelooflijk. *Sabwa resplendens* is ook een schoonheid die alleen daar voorkomt. Dit schubloze karpertje is endemisch (nergens anders te vinden) in dat meer.

Natuurlijk zijn er meer vissen die graag wat minder warm

overwinteren. Tomeij noemt de Botia's lohachata en stricta.

Ook voert hij een pleidooi voor de kweekproducten van de Botia lalia. Volgens hem zit dit in de genen van de soort en als zo'n variant niet overleven kan ruimt moeder natuur deze zelf wel op. In de regentijd lopen bepaalde gebieden onder en als het water weer zakt vormen zich poelen die steeds verder uitdrogen. Daar is het dan snacken voor viseters. Hij stelt dat van al de vissen die daar geboren worden hooguit 0,2 % in leven blijft en aan voortplanten toekomt.

Als dan, na het steeds verder gaande uitdrogen van de poeltjes, de regen dit restje zwaar vervuilde water komt aanvullen, dan levert dit voor de meeste overlevenden zo'n milieuschok op dat ze alsnog sterven.

Bij dit soort informatie moeten de leden van de Partij voor de Dieren zich toch eens achter de oren krabben. De vissen in ons aquarium hebben het, als je het goed beschouwt, eigenlijk zo slecht nog niet.

Spreker schakelt nu over naar Sri Lanka. Prachtige platen van Barbus tytea, B. bandula, zeg maar een klein type Purperkop, B. cummingi enz. Allemaal prachtige aquariumvissen. Helaas een beetje uit de mode.

En dan komt de schitterende Lepodocephalichthus jonklaesi. Ik heb geen idee hoe groot het dier wordt. Maar de typische kop en de fraaie tekening moeten het dier tot een verschijning maken die, wanneer je deze voor het eerst in je net krijgt,

je stomverbaasd doet staan. Te gek gewoon.

Ook de Cobitissen mogen er zijn.

Dan de Barbus asoka. En schitterend slank dier, razend snel en bijzonder slim. Haast niet te vangen. Spreker is kennelijk nog steeds onder de indruk dat deze barbeel zo enorm handig is in het ontwijken van het net.

Van Sumatra komt ook zo het een en ander. Een juweeltje is een bijzonder transparante Glasbaars met witte tippen aan de vinnen. Een prachtvis waarvan Tomeij niet weet of het een Ambassis of een Chanda is. Maar het dier levert wel het bewijs dat een vis geen felle kleuren hoeft te hebben, want het is toch een schoonheid.

Overigens komen in het brakwatergebied soorten voor die echte persoonlijkheden zijn. Alleen al de Argusvis en de Zilverbladvis geven de indruk van echt exotische dieren. De eerste schijnt een uitstekende algeneter te zijn. En als de alg op is....? Tja ,dan begint ie aan je planten. En of je dit schatje met geblancheerde sla tevreden kunt stellen, daar heb ik geen idee van. Maar mooi is hij, vooral de roodkopvariant, hoewel de groene met zwarte vlekken er ook mag zijn. Deze soorten komen vooral voor in de buurt van Mangrovenbossen, zo tussen de wortels. Grappig is dat bij de Zilverbladvis nogal kleine exemplaren worden aangevoerd met een extreem groot oog. Tomeij vermoedt dat deze van zo'n 200 meter diep water komen. Daar is nauwelijks licht en is het bezit van

lichtsterke ogen een voordeel, zo niet een noodzaak.

Slijkspringer

Mangroven staan in zeewater op steltwortels. Bij eb zie je daartussen ook slijkspringers rondscharrelen. Een vis met kieuwen op het droge? Ja, deze is in het bezit van kieuwzakken waarin hij een portie water opneemt. Is zijn watervoorraad op, dan gauw terug naar de waterkant, even tanken en hij kan weer een poosje vooruit.

Kokosnootkrab

Ook de Klapperdief is een imposante verschijning. Het is een overmaatse krab die in de toppen van de kokospalm leeft en daar een ruïne aanricht. Vandaar dat de bevolking een gruwelijke hekel aan het dier heeft.

Het is maar een weet: top uit de klapper, klapper gaat dood, want hij

kan geen zijscheuten maken, dus voor de klapper is het einde verhaal. Reken maar dat de Klapperdiefen te vuur en te zwaard bestreden worden.

Rafflesia

We krijgen als toegift nog een aantal fantastische opnamen te zien als besluit van deze prachtige presentatie, o.a. de grootste bloem ter wereld de Rafflesia (een parasiet zonder bladgroen), fluorescerende paddenstoelen, bizarre dieren en nog veel meer. Onder andere prachtige sfeervolle landschappen. nw alinea

Tomeij haalde er ook veel andere onderwerpen bij, o.a. de afstandelijke mentaliteit van de politici aldaar. Foto's van gebieden die tot voor kort dicht bebost waren en nu kale vlaktes zijn. Voor 'andere doeleinden' oftewel eigen bebouwing door de dorpelingen. Een triest gezicht, want het gaat om gebieden van honderden kilometers.

Ik weet zeker dat de bezoekers van deze contactavond er geen spijt van hebben dat ze naar de Korenaar zijn gekomen.

Nico Zonneveld

Procambarus clarkii (de noord-amerikaanse zoetwaterkreeft)

Een tijdje geleden deed Nico verslag in de Aqua Post van een kreeftje dat meegekomen was met het watervlooiën scheppen. Dit kreeftje, vermoedelijk een Amerikaanse zoetwaterkreeft, was groot genoeg om uit de bek van de hongerige guppen en plaatjes van Nico te blijven en het groeide goed, zo goed zelfs dat Nico het al snel terug moest brengen naar de vindplaats om te voorkomen dat hij zich aan de vissen zou vergrijpen.

Deze zoetwaterkreeften zijn rond 1970 voor het eerst in Nederland gesignaleerd en hebben inmiddels heel Nederland veroverd. Onze inheemse rivierkreeft (*Astacus astacus*) had het al jaren moeilijk omdat ze erg gevoelig zijn voor vervuiling en op een gegeven moment brak er onder die dieren ook nog een ziekte uit en daardoor is de soort vrijwel uitgestorven. De Amerikanen zijn veel sterker en overleven in ongeveer elk water, ze zijn ongevoelig voor de ziekte die de inheemse opgelopen hadden en planten zich heel snel voort.

In april en september zie je (ik tenminste wel) ze geregeld oversteken van het ene water naar het andere, vooral als het een tijd geregend heeft; meestal zijn dit vrouwtjes met eieren. Daardoor verspreidt de soort zich enorm snel.

In het park in Uithoorn, waar ik tussen de middag vaak ga ‘lunchwandelen’, kom ik ze geregeld tegen en een kennis die op een boerderij in de buurt woont heeft ze geregeld in zijn fuiken. Het laatste jaar is hij er zelfs actief fuiken voor gaan zetten, samen met een neef van mij en vangt er genoeg voor een lekker maaltje. Ik heb het zelf nog niet geprobeerd maar de smaak blijkt niet onder te doen voor een (dure tropische) Gamba!

Kreeftje in het aquarium

Door deze verhalen ben ik zelf ook nieuwsgierig geworden en omdat ik altijd aan het ‘rommelen’ en experimenteren ben, liep ik al een tijdje met het idee om ze eens te gaan houden en ook het kweken lijkt mij wel leuk, niet om ze op te eten maar gewoon voor de lol en om ze te bestuderen. Omdat ze zo algemeen zijn en zelfs als plaag bekend staan zou het toch niet moeilijk moeten zijn om er een paar te vinden? Tijdens het snorkelen in de plassen in de buurt zag ik ook al heel vaak de ‘schillen’ van vervelde exemplaren liggen.

Ik was er nog niet aan toe gekomen maar begin september hoorde ik van

een collega dat hij ‘garnaaltjes’ had gevangen in de sloot voor zijn huis en thuis in een grote kom had gedaan. Ik had al een vermoeden om wat voor dieren het hier ging en ik vroeg hem of hij er ook een paar voor mij wilde meenemen. De volgende dag nam hij een potje mee en inderdaad; 3 heel jonge *Procambarus clarkii*!!

Ik heb ze in een dicht beplante bak van 125x40x40 gedaan waar alleen een schoolje Zebrabarbeeltjes van minder dan een cm in rondzwom en de volgende dagen heb ik steeds gezocht maar kon er geen meer vinden en ik dacht dat ze het niet overleefd hadden, de kreeftjes waren ongeveer 1 cm. Een week later vroeg mijn collega of ik de rest ook wilde hebben omdat hij het toch niet zo leuk vond en die 3 waren iets groter (2 cm) en die heb ik er toen ook in gedaan.

Na enkele dagen zag ik er af en toe toch één of twee over de bodem scharrelen. Een paar jaar geleden heb ik ook garnalen gehad (van Marianne) en deze beestjes leken daar precies op, het enige verschil is dat deze kleine schaaftjes hebben. Ze krijgen dezelfde tabletten als de Ancistrussen en die eten ze graag, net als af en toe een stukje komkommer.

Op een gegeven moment dacht ik dat er één dood gegaan was, maar toen ik die op wilde ruimen bleek het om een schil te gaan en toen ik het exemplaar daarna ontdekte was

‘Oude jas’

het onvoorstelbaar hoeveel groter hij na de vervelling geworden was!

Ondertussen zijn ze al een aantal keren verveld en de grootste is nu ongeveer 8 cm en de scharen beginnen er al vervaarlijk uit te zien; de kreeftjes hebben gelukkig geen enkele interesse in de snelle Zebrabarbeeltjes.

Ik voer ze inmiddels ook diepvriesvoer en vooral stukjes mossel en fijn gemaakt runderhart maakt ze helemaal gek! Als ik in een andere bak draadalg tegenkom gooi ik die ook bij de kreeftjes en zij eten het in een paar minuten op.

Ik heb ook ontdekt hoeveel ik precies moet voeren. Als ik te weinig geef dan kunnen ze in een paar uur een hele plantensoort opeten, een grote bos Pilvaren dat er ’s ochtends nog stond was ’s avonds geheel verdwenen... inclusief de wortels. Als ik te veel voer dan laten ze het op een gegeven moment liggen. Ook leuk om te volgen is wat het effect van veel voeren op de groei is, als ik meer voer dan vervellen ze veel

sneller dan wanneer ik minder geef. Ik geef nu precies genoeg voer en de planten worden nu wel met rust gelaten.

Een heel interessant dier en ik ben benieuwd of de kweek ook gaat lukken. Volgens de keurmeester zijn ze ook goed in een vijver te houden en ruimen daar ook alle rommel op inclusief de algen. In de winkel is deze soort ook te koop maar dan meestal in speciale kweekkleuren blauw en rood. De mijne zijn uiteraard in wildkleur en variëren een beetje tussen bruin en rood.

Ik vind de wildkleur erg mooi, er zit ook een mooie tekening in.

Zodra er een nieuwe ontwikkeling is, zoals hopelijk jongen, zal ik een vervolgartikel schrijven. Ik heb inmiddels gelezen dat ze na ongeveer anderhalf jaar geslachtsrijp zijn en dat ze een koude periode van max. 15 graden nodig hebben om eieren te produceren. Tot op heden zijn het leuke aquariumbewoners die het aquarium brandschoon houden, als een garnaal in het kwadraat zeg maar.

Pieter van IJsendoorn

Aan het scharrelen op de bodem.

Vergelijken

De verschillen tussen vroeger en nu.

Zomaar een paar punten:

▲ Het aquarium werd vroeger veel minder verlicht dan het huidige aquarium.

▲ De planten waren anders dan de huidige plantensoorten. De cryptocorynen en de sagittaria's die het toen in de slecht verlichte aquaria goed deden, stelden andere eisen aan het water dan de kleurrijke en fijnbladige planten die we nu gebruiken.

▲ Niet alleen is de zuurgraad en de hardheid in de loop der jaren veranderd, ook zijn wij nu beter in staat allerlei andere stoffen die in het water zijn opgelost, door meting aan te tonen.

Als we nu kijken naar het water uit de kraan, dan vinden wij niet alleen een hoge zuurgraad en de daarbij behorende hardheid, maar ook een hoog zoutgehalte en (wat voor ons aquarium belangrijk is) een hoog nitraat- en fosfaatgehalte.

Als wij dan in vergelijking eens kijken naar de gemiddelde samenstelling van het water waar onze aquariumplanten oorspronkelijk vandaan komen, dan

moeten we toch schrikken van de grote verschillen in de waterwaarden.

Als we dan ook nog eens kijken naar het kalk zoutgehalte – het geleidend vermogen – dan komt er uit de kraan water met ongeveer 600 tot 800 microsiemens, terwijl in natuurlijk water 40 tot 100 microsiemens normaal is.

Dezelfde vergelijking kunnen we maken met het nitraat (NO₃) en het fosfaat (PO₄). Uit de kraan komen nitraatwaarden van 10 tot 35 mg/l; in natuurlijk water tussen 0,005 en 5 mg/l. En voor fosfaat geldt tussen de 1 en 2 mg/l (kraanwater) en tussen de 0,0 en 0,5 mg/l (natuurlijk water).

We moeten dan toch wel vaststellen dat deze stoffen in veel te hoge concentraties in het drinkwater aanwezig zijn, alhoewel voor de planten zeer bruikbaar.

Wat gebeurt er nog meer in ons aquarium? Niet geconsumeerd voer en uitscheidingsproducten van onze vissen worden met behulp van zuurstof omgezet in nitraten en fosfaatverbindingen. Om te kunnen worden omgezet is zuurstof nodig die door de planten moet worden geleverd, maar de planten

kunnen dit alleen doen als zij goed groeien. Voor een optimale groei is water nodig dat juist arm is aan deze factoren, want de planten gebruiken de elementen nitraat en fosfaat slechts als sporenelement, een bijna niet meetbare hoeveelheid. Als we dan water in het aquarium brengen dat al flink overbemest is wordt de

Met het gebruik van osmosewater op basis van 30% elke 14 dagen (de helft osmosewater en de helft

groei niet extra gestimuleerd maar juist afgeremd.

Uit onderstaande tabel is te zien dat kraanwater verre van ideaal is. teveel NO₃ en PO₄ – zullen onze planten als het ware verbranden. Dit is vergelijkbaar met het toevoegen van kunstmest (ook een nitraatverbinding) in de tuin. Bij overdosering kraanwater) is het mogelijk op korte termijn tot ideaal aquariumwater te komen.

	Ideaalwater	Kraanwater	Osmosewater
Geleidbaarheid	250 tot 400 ms	600 tot 800 ms	30 ms
GH	6 DH	10 DH	0
KH	4/5 DH	8 DH	0
NO ₂	0 mg/l	0 mg/l	0
NO ₃	0,5 mg/l	10 mg/l	0
PO ₄	0,1 mg/l	1-2 mg/l	0
FE	0,2 mg/l	0 mg/l	0
CO ₂	20 mg/l	0 mg/l	0
O ₂	6 tot 10 mg/l	4 tot 6 mg/l	4 tot 6 mg/l
pH	6,8 tot 7,2	8	6,8

Veel aquarianen voegen bij het water verversen een waterverbeteraar toe die onder diverse merken verkrijgbaar zijn. De resultaten zullen dan zijn dat de planten beter gaan groeien, de vissen beter op kleur komen en de algengroei sterk zal verminderen of zelfs verdwijnen. Althans....zo wordt gezegd.

In onze vereniging hebben wij een aantal zeer ervaren aquarianen. Mocht u een andere mening zijn toegedaan dan genoemd in dit stukje, dan horen wat dat bijzonder graag van u. Dan kunnen wij uw opmerking(en) in ons volgende blaadje opnemen.

Wil Hille

?

En hier had úw stukje kunnen staan.....!

Op bezoek bij Wim de Groot

Precies 10 jaar lid van Aqua Verniam. Nee, een medaille krijgt hij niet, wel een foto in dit blad, want nu willen we toch wel eens iets meer over hem weten.

Natuurlijk weer iemand die al jong begon, met visjes dan. Met zijn vader en twee broers elke zondag met z'n eigen hengel naar de Amsterdamse havens en het Noordzeekanaal. En met aal en brasem thuis komen.

Als tien jaar oud knulletje verliefd op de 'enorme' bak van de buurman. 120 cm en 'heel diep en heel hoog'. Als een magneet werd hij steeds maar weer naar die buurman getrokken, tjonge, daar stond iets bijzonders. Wel een wat roestige bak, maar dat zag hij niet. Tot de buurman een keer zei: 'wil jij hem hebben?' Te mooi om waar te zijn, pa en ma gingen akkoord en plotseling had de kleine Wim een gigantische bak met Guppen, Black molly's en Zwaarddraggers.

En toen ook nog eens een zusje, een laatkomertje. Zijn moeder dacht dat ze de A-griep had.....

Twee jaar lang zorgde hij enthousiast voor zijn bak, toen begon het ding nog meer door te roesten en uiteindelijk te lekken. Einde bak. Op mijn vraag wat er toen met de vissen is gebeurd, denkt Wim diep na, maar hij lijkt dat "even vergeten te zijn."

Drie étages!

Om alle bakken in het leven van Wim te volgen is geen doen, wel dat hij, op 24-jarige leeftijd, een 60 cm Jewelbak kocht en dat die bak de

volgende ochtend weer leeg was, en dat op een tweede verdieping! Maar omdat zijn vrouw Anne in de ruimte onder de bak een stapel handdoeken kwijt moest, viel de lekkage (ook voor de burens) gelukkig mee. Hij kreeg een nieuwe bak van de winkel. Vissen gekocht, een Labeo, een Siamese kempvis, Gourami's. De kempvis had het niet helemaal goed begrepen, de bak was echt niet alleen voor hem, dus Wim weer terug naar de winkel. Oftewel, langzaam leren welke vissen bij elkaar mogen.

Close-up van de twee bovenste étages.

In totaal heeft Wim zo'n tien bakken gehad, de vele kweekbakken zelfs niet meegerekend. Altijd maakte hij de kappen zelf, "die plastic kappen vond ik niks". In de kweekbakjes verschillende karperzalmpjes, zebra-barbelen, koperzalmen en vuurneons. Maar zijn favoriete vis is de Killi – Wim is ook lid van de Killi Vereniging. Wel een probleem als je op vakantie wilt: Killi's lusten alleen maar levend voer; wat lastig om je kinderen of een buur te vragen om zoiets te verzorgen.

Wat heeft Wim nu in huis? Niets in de huiskamer, dus ik mag mee naar boven. In de deuropening van zijn hobbykamer zie ik het al. Wow, niet één los staande bak, maar drie étages en alles zelf gebouwd, niet alleen het meubel er omheen, maar ook het glasgedeelte van de bakken. Boven 120 cm, dan 2 x 60 cm en daaronder nog 4 kweekbakken van 30 cm. Het totale vissenbestand bestaat uit o.a. keizertetra, vuurneons, Moenkhausia pittieri, Pristella's, barbers en goud danio's. Moeilijk woord: Moenkhausia pittieri, dus even opzoeken. Foto opgezocht, prachtbeestjes, maar als we Diamantzalm noemen, dan weten we waar het over gaat....

En uiteraard is bij Wim alle techniek keurig weggewerkt in kasten aan beide kanten. Ook zelfs in zijn slaapkamer. Strakke kasten, soort designmeubelen. Eigenlijk in zijn hele huis design. Met eigen handjes gedaan. Zijn CO2-installatie staat iets korter aan dan de verlichting. Als ik vraag waarom, dan zegt hij: 'tja, ik ga op mijn gevoel af' (voor ik ooit zo ver ben!).

Tussen al die vissen door ging Wim naar de LTS, de MTS en uiteindelijk de HTS, waar hij, 24 jaar, zijn studie Weg- en Waterbouwkunde afrondde. Dat legde hem geen windeieren. Begonnen bij de Gemeente Amsterdam/ Afdeling Bruggenbouw kijkt hij nu nog steeds naar 'zijn' brug op de Funenkade naast de molen in Amsterdam Oost. Toen was hij nog maar 23.

Op mijn vraag wat hij daarna allemaal heeft gepresteerd, is Wim wat afstandelijk. Misschien heeft hij behoorlijk leuke projecten gehad, maar om dat hier te publiceren vindt hij wat overdreven.

Toch vraag ik door en komt hij met moeite over de nu figuurlijke brug. Bij de Gemeente Amstelveen verantwoordelijk voor verschillende tunnels en viaducten in de Beneluxbaan, het gemaal aan de Nesserlaan, de baansverdubbeling van de Bovenkerkerweg, het overslagstation voor het Amstelveense huisvuil en ga zo maar door. Eerst als Projectleider Westwijk Nieuwbouw in Amstelveen, hetgeen letterlijk betekende ‘van polder naar woonwijk’.

Daarna 16 jaar Manager Infrastructuur (Onderhoud en Beheer) van, ik zet het toch maar even op een rijtje:

De Amstelveense riolering, waterhuishouding, wegen (asfalt, klinkers, fiets- en voetpaden), straatmeubilair, verlichting.

En nogmaals benadrukt hij dat al die projecten niet zo genoemd moeten worden, want ‘dat klinkt opschepperig en dat wil ik per se niet!’.

Maar dat overslagstation (huisvuil) bood hem iets extra's. Want wie kwam hij daar tegen? Henk Scholte, die daar ook werkte. En Henk werd dé leermeester voor Wim over het houden van een aquarium. Alles wat Henk hem vertelde, schreef Wim op, tot verbazing van Henk, die af en toe

zei: hè, moet je dat allemaal echt op papier zetten?”

(Dit is nu al de derde keer dat ik bij iemand op bezoek ga en Henk Scholte wordt genoemd. Die man is goud waard!).

Even weer terug in de tijd. 18 jaar oud. Hij gaat op dansles. En ontmoet daar Anne, ook 18. Nu hebben ze 3 kinderen en 2 kleinkinderen. Wat een foxtrotje al niet vermag....

Toch wil Wim echt niet alleen maar positieve dingen vertellen over zijn vissenhobby. Nee, twee keer een totale lekkage gehad. Met Anne diep in de nacht alle vissen naar een tobbe overgeheveld en de tobbe in de ruimte van de centrale verwarming gezet. Toestanden. “Maar het ontmoedigt me niet hoor”, zegt Wim vrolijk. En dat blijkt wel.

Middengedeelte 120 cm bak.

Laatste vraag: “heb je nog andere hobby's? Wim vraagt hoeveel tijd ik heb. Want diverse hobby's, onder andere biljarten in De Koorenaar waar (ja, daar is hij weer) ook ‘onze’ Henk Scholte speelt.

Modelbouw treinen. In zijn hobbykamer staat een modelbaan dat de halve kamer beslaat. Aan alles is gedacht, brandende lantaarnpalen, mensen op fietsen, een hele fanfare met muziekinstrumenten en een trein komt net over een brug omdat Wim een van de vele knopjes op een

Zelfs bergen op de achtergrond.

meterlang paneel indruk. Want “alles moet uiteraard op afstand bediend kunnen worden.” Een perfectionist.

Verder gek op tuinieren, de pc, fotografie, zijn kleinkinderen, zijn

kinderen helpen met verbouwingen en...reizen. Natúúrlijk met zijn vrouw, Anne, maar dat is echt niet zo natuurlijk als het lijkt. Want zonder Anne gaat hij ook nog regelmatig vissen in het buitenland. Zo gaat hij binnenkort voor de 14de (!) keer met een groepje vrienden naar Cuba.

Een vol leven dus, zelfs nu hij niet meer werkt. En over modelbouw gesproken, een model aquariumstelling!

Wil Hille

Alleen vor aquarianen een gratis treinkaartje.

Burenhulp

Eén van mijn TL-buizen krijg ik, hoe ik ook probeer, met geen mogelijkheid uit de kap losgedraaid. Verkalkt? Goede raad is duur. Maar ik porteer voor een goedkope oplossing en bel mijn 78-jaar oude buurman met de vraag of hij bereid is om voor een kop koffie met een stroopwafel even te helpen. Binnen vijf minuten belt hij al aan en in een mum van tijd is een van de twee TL's vervangen. De tweede vervang ik keurig volgens de instructies pas over twee maanden. Ja, ik leer het wel.....

Toegegeven, de kap is behoorlijk vervuild, kalk en alg. Meteen maar even in de keuken schoonmaken. Ik vraag mijn buurman om op een stoel voor de bak te gaan zitten, want het is al diverse malen gebeurd dat een van mijn bijzalmen een reuze sprong buiten boord nam. Ik begrijp niet dat zo'n klein beestje zo'n enorme klap op de grond overleeft. Terwijl ik in de keuken ijverig aan het boenen ben, hoor ik mijn buurman roepen: "mevrouw....."

mevrouw, kom gauw, d'r is een vis uitgesprongen." Ik ren naar de huiskamer en zie dat mijn buurman naar zijn broek wijst: "daar ligt ie ergens." De avontuurlijke bijzalm spartelt op een wat precaire plek, tussen de dijen van de buurman. Ik wil het beest pakken, maar die spartelt nóg verder omhoog. Ik durf alleen nog maar te kijken.

"Heeft u hem al?", vraagt de buurman die inmiddels hulpvaardig half liggend op mijn stoel zit. Ik duik met bijna gesloten ogen mijn bijzalm achterna en mompel: "Neemt u me niet kwalijk". Ik krijg een rooie kop van schaamte.

Maar ik heb hem te pakken en gooi hem in de bak waar hij nota bene ongestoord verder zwemt. Ik krijg een lachbui en kan bijna niet meer stoppen. De buurman lacht gelukkig vrolijk mee.

Na een kopje koffie zegt hij: "Nou, als ik u nog eens kan helpen, u zegt het maar hoor....".

Beter een goede buur dan een verre vriend.

Ik heb al een tijdje geen bijzalmen meer.

Wil Hille

Aqua én Terra (Voor u gelezen)

"Op 14 december 2008 zal de eerste editie van "Aquaria 2008" plaatsvinden in het **Euretco Expo Center te Houten**.

Dit evenement zal tegelijkertijd plaatsvinden met Terraria Houten (een van Europa's grootste terrarium- evenementen).

Dit evenement wordt ook toegejuicht door de NBAT, die zal proberen met een grote stand aanwezig te zijn.

Entreprijs Euretco Expo: volwassenen € 8,00 en kinderen tot 5 jaar gratis.

Wat wilt u zien en horen?

W.A. Tomeij

Op 27 oktober j.l. hadden wij de heer W.A.Tomeij in de Korenaar uitgenodigd voor een lezing over zijn visvangst in Borneo en andere landen. Zie elders in dit blad het verslag van Nico. Dit onderwerp is op verzoek van een aantal leden uitgekozen.

Voor 2009 willen wij weer een drietal sprekers uitnodigen. Graag willen wij van u weten naar welk onderwerp uw interesse uitgaat. Het kan bijvoorbeeld gaan over waterchemie, bepaalde vissen, algen, apparatuur, inrichting van een bak, visvangst, Amazonegebied en vul zelf maar in.

Dwergolifanten in de steeds kleiner wordende jungle in Borneo, zoals Tomeij liet zien.

De 'nieuwe' jungle...

De keuze in sprekers en onderwerpen is gelukkig ruim genoeg om iets geschiktst te vinden.

Laat ons even weten waar u meer over wilt horen, dan proberen wij om er weer drie interessante avonden van te maken.

Wil Hille

Aquaplantsonline is een internetwinkel en bedrijfspannd voor aquariumplanten en toebehoren. Aquarium houden is onze grootste hobby waardoor ons bedrijf is ontstaan. Wij weten waar u tegen aan kunt lopen, en kunnen u helpen om plezier te hebben in uw hobby.

Onze planten die twee keer per week worden verzonden, of op zaterdag (hele dag) en woensdagmiddag bewondert kunnen worden in ons bedrijfspannd, komen rechtstreeks bij 1 van de grootste kwekers vandaan. Verser kunt u de planten niet krijgen!

Op maandag en woensdag verzenden wij verse planten en andere producten door heel Europa. Op woensdag maar vooral ook op zaterdag kunt u de planten en al onze andere producten bewonderen in ons bedrijfspannd.

Aquaplantsonline staat nooit stil, en zijn altijd weer opzoek naar nieuwe planten, producten of mogelijkheden om uw hobby tot een succes te maken. Wij voeren diverse merken, zoals o.a. Eheim, Red Sea, Tropica, Tropical, Superfish, ADM, JBL etc.

Elke maand hebben wij ook een gratis product bij uw bestelling vanaf 20 euro (excl. verzendkosten)

Aquaplantsonline staat altijd voor vragen klaar, en proberen u zo goed mogelijk te helpen. Wij proberen altijd uw e-mail binnen 24 uur te beantwoorden.

Ons bedrijfspannd is gevestigd:

Witteweg 17

1431 GZ Aalsmeer (zijweg van Zwarteweg)

Openingstijden: Woensdag van 14.00 uur tot 17.00 uur, Zaterdag van 10.00 uur tot 17.00 uur

Andere dagen op afspraak. Wij zijn te bereiken op: 0297 712013 of info@aquaplantsonline.nl

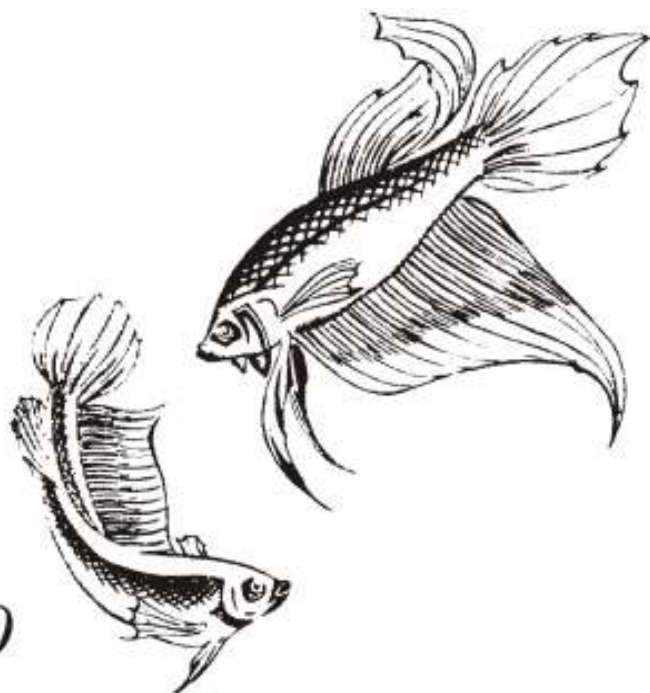
Dierenspeciaalzaak

René Jagerman

Ophelialaan 103

1431hc Aalsmeer

tel. 0297 - 360690

Wij hebben ondermeer:

- * Allerlei soorten aquariums
- * Uitgebreid aanbod toebehoren
- * Een grote sortering tropische vissen
- * Een ruime sortering aquariumplanten, zonder Co₂ gekweekt.
- * Onze vissen controleren wij dagelijks per computer
- * Uw adres voor Osmose Water!

**Leden van Aqua Verniam krijgen 10% korting
op het gehele aquarium-assortiment**

